

Ἐκ τῆς ἡμέρας
εἰς τὴν αἰὸν διαμένοντα...

Πρὸς τὸν Σταυρὸ καὶ τὴν Ἀνάστασι
Μὲ κατανοκτικὸς Ὁδηγούς μας
τοὺς Ἁγίους Ἀνδρέα Κρήτης καὶ Συμεὼν Μεταφραστὴ

Ἀυτομεμψία...
Μετάνοια...

Ταπείνωσις...
Δάκρυα...

† Α' Κυριακὴ Νηστειῶν
τῆς Ὁρθοδοξίας

«Κατέχρωσα τὴν εἰκόνα Σου, καὶ παρέφθειρα τὴν ἐντολὴν Σου·
ὄλον ἀπημαυρώθη τὸ κάλλος, καὶ τοῖς πάθεσιν ἐσβέσθη Σωτὴρ ἢ λαμπάς.
Ἄλλ' οἰκτεῖρας ἀπόδος μοι, ὡς ψάλλει Δαυὶδ τὴν ἀγαλλίασιν».

* * *

Κηλίδωσα τὴν εἰκόνα Σου καὶ ἀτίμασα τὴν ἐντολή Σου. Τὸ
κάλλος ὀλόκληρο ἀμαυρώθηκε καὶ μὲ τὰ πάθη σβήσθηκε, Σω-
τήρα, ἢ λαμπάδα τῆς Χάριτος. Ἀυπήσου με, λοιπόν, καί, ὅπως
ψάλλει ὁ Δαβίδ, δώσε μου τὴν ἀγαλλίασι.

